

Da Enken, der er i en Alder af henved 62 Aar, sidder i trange Aaar samt, efter hvad der er oplyst, lider i høj Grad af Nervesvækkelse, saa at hun er saa godt som uarbejdsdygtig, formener Ministeriet, at Billighed taler for, at der, ligesom i tidligere lignende Tilfælde, tilstaaes hende en ekstraordinær aarlig Understøttelse af Ministeriets Understøttelsestasse fra den 1ste Februar d. A. at regne, saa længe hun forbliver i ugift Stand, og hendes Formuesomstændigheder ikke maatte forbedre sig, hvilken Understøttelse i Analogi med § 9 i Lov af 20de November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og menige m. fl. formenes passende at kunne sættes til $\frac{1}{4}$ af den hendes Mand tillagte Understøttelse, altsaa til 48 Kr. aarlig.

For Tiden fra 1ste Februar til 31te Marts d. A. vil nævnte Understøttelse blive foreslaet den paagældende tillagt med 8 Kr. ved Vædringsforslag til 2den Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget for 1896—97, medens der her foreslaas bemeldte Understøttelse for 1897—98 med 48 Kr.

I Henhold til foranstaaende tillader jeg mig derfor at anmode det ærede Finansudvalg om at ville foranledige, at der til 3dje Behandling i Folketinget af Finanslovsforslaget for 1897—98 stilles følgende Vædringsforslag til § 23, nemlig:

ad A. f. Ekstraordinært (Understøttelse til privat Smedesvend ved
Orlogsværftet G. S. Dinesens Enke).

Summen 25,283 Kr. 50 Ø. forhøjes, med ..... 48 Kr.

N. F. Ravn.

Atti er.

Til Folketingets Finansudvalg.

84

Marineministeriet. Kjøbenhavn, den 4de Februar 1897.

Fra forhenbærende privat Daglejer ved Orlogsværftet G. S. G. Genz, der den 12te December 1896 blev affædiget af Værftets Tjeneste dels paa Grund af Alder og Svagelighed og dels paa Grund af Forringelse i hans Arbejdssevne som tilskadefonimen under sit Arbejde paa Værftet, har Ministeriet modtaget Andragende om Understøttelse.

Ansøgeren, der er i en Alder af henved 70 Aar, har, efter hvad der er oplyst, en samlet Tjenestetid af i alt over 24 Aar. Det er yderligere oplyst, at han tvende Gange henholdsvis i 1892 og 1894 er kommen til Skade under sit Arbejde paa Orlogsværftet, første Gang ved at faa et Søm ind under højre Haands Tommelfinger, hvorefter Haandens Bevægelser i ikke ringe Grad ere indskrænkede og Følgerne maa antages at have forringet hans Arbejdssevne i ikke ringe Grad, samt anden Gang ved at faa en Tærnplint i højre Øje, hvorefter Synet paa dette Øje er blevet svækket, ligesom han nu har begyndende graa Stær. Han maa derefter anses for Invalid.

Da hans Forhold i Tjenesten steds har været godt, formener Ministeriet, at Billighed taler for, at der tilstaaes den paagældende, der befinder sig i trange Aaar og har Hustru at forsørge, en ekstraordinær aarlig Understøttelse af Statskassen fra den 1ste Januar 1897 at regne, hvilken Understøttelse under Hensyn til